

[Th. Mikkelsen.]

givet udtryk for, at det ikke er regeringens hensigt at forringe den sociale standard gennem den øgede forsvarsbyrde. Med disse forsikringer som baggrund vil jeg gerne bede den højtærede socialminister afgive en erklæring her i tinget om, hvorfor man har forelagt krav overfor to kommuner i Aarhus amt om at foretage nedskæringer i deres planer for opførelse af syge- og alderdomshjem i disse to kommuner. De gennemførte nedskæringer skulle være en betingelse for at opnå tilskud af de til formålet bevilgede midler; den bebudede udgiftsreform har på dette område i mere end et halvt år været sat i kraft.

Aaby kommune, der er en forstad til Aarhus, forelagde i marts måned i år for boligministeriets og socialministeriets rådgivende arkitekt planer for opførelse af et syge- og alderdomshjem med plads til 30 beboere plus de nødvendige værelser til bestyrer og personale. Kommunen ejede selv grunden, der var købt for mere end en snes år siden til en rimelig pris. Det var altså en fornuftig konsolideringspolitik, der var foretaget af kommunen. Derfor forekommer det os mærkeligt, at ministeriet finder, at grunden er for dyr til denne anvendelse.

Alderdomshjemets opførelse ville med håndværksudgifter, grund, inventar og omkostninger beløbe sig til 892 000 kr. ifølge planen. Sognerådsformanden og kommuneingeniøren fik at vide af den rådgivende arkitekt, at denne intet havde at indvende imod projektet, det opfyldte de betingelser, man stillede til sådanne hjems opførelse og indretning.

Altså både socialministeriets og boligministeriets byggeordninger var overholdt. Sognerådsformanden ventede derfor ministeriets godkendelse, når ministeriets egen sagkyndige havde sagt god for planen, og man ventede fra sognerådets side hele sommeren på byggetilladelse og meddelelse om, at man kunne komme i betragtning med de nødvendige tilskud, så man kunne gå i gang med arbejdet på det hårdt tiltrængte syge- og alderdomshjem, til gavn for de gamle i kommunen, der ikke kunne klare sig selv længere. Man har i Aaby kommune 50—60 gamle til belægning af hjemmet. Der var kun plads til de 30, således at man havde en stor trang til dette hjems opførelse.

I august måned i år rejste sognerådsformanden og kommuneingeniøren til København for at rykke ministeriet for en afgørelse af sagen. Man fik nu at vide, at ministeriet ikke kunne godkende planen, projektet var for dyrt, man måtte nedskære bl. a. de gamles værelser fra 12,8 m² til 11,8 m², altså med 1 m². Det vil sige, at de gamle dårlig kan have deres ejendele med sig. Når ministeriet forlanger denne nedskæring på 1 m², burde den højtærede minister betænke, at regeringens kreditstrammingspolitik har medført en fordyrelse af byggeriet på 6 kr. 75 øre pr. m². Det bebyggede etagemeterareal ville være 1 496 m²; med en fordyrelse på 6 kr. 75 øre pr. m² udgør fordyrelsen 109 000 kr. Regeringen er altså selv skyld i denne besynderlige nedskæring, som den nu forlanger.

Jeg finder det derfor forkasteligt, at udgiftsreformen er taget i anvendelse gennem de forelagte nedskæringskrav overfor dette syge- og alderdomshjem. Men da regeringen og de højtærede ministre godkendte de 4 mill. kr. i erstatning til lodsejerne ved Vandel flyveplads, en erstatning, der lå langt over vurderingerne af de pågældende ejendomme, da glemte man at bringe udgiftsreformen i anvendelse.

Alt tyder på, at ministeriet gør modstand mod dette syge- og alderdomshjems opførelse. Ministeriet forlangte nu i stedet for de indsendte skitsetegninger, der fulgte ansøgningen om tilladelse til hjemmets opførelse, at kommunen skulle udarbejde detaljerede tegninger. Det skete med de bemærkninger, at man nu havde indført andre bestemmelser for sådanne projekter. Kravet om nye detailtegninger betød meget arbejde for teknikerne i vor kommune og en alvorlig forhaling af hjemmets opførelse med nye, lange og trange forhandlinger i ministerium, amt o. s. v., alle de instanser, en sådan sag skal igennem.

Imedens må kommunen sende sine gamle til syge- og hvilehjem, der ligger langt borte fra kommunen. Det er gamle menneskers familiebånd, der klippes over på denne måde. Hvor er ministerens sociale forståelse i denne sag? Er forhalingen ikke dikteret af hensynet til de store skatteydere, der for regeringen sikkert vejer tungere til end disse gamle menneskers skæbne?

Af hensyn til de gamle og af hensyn til andre kommuner, der påtænker opførelsen af alderdomshjem, beder jeg den højtærede